

TOVERI

Ennen suomalaisen työväen äänenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä, paitsi maanantaina.

TOIMITUSKUNTA:

W. N. REIVO—A. SALMI—L. MOILANEN—J. MALO—K. E. HEIKKINEN

TOVERI

(The Daily Comrade)

The Organ of the Finnish Workers in the Western States. The Only Finnish Daily in the West. Published Daily, Except Monday, at Astoria, Ore., by the Western Workers Publishing Company.

Advertising Rates in effect July 1, 1912, 40c per inch. Special discount allowed for larger and continuous advertisements.

TOVERI, BOX 98, ASTORIA, OREGON.

AUGUST NIKULA, Manager.

Entered as second class matter July 18, 1912, at the Post-Office at Astoria, Oregon, Under the Act of March 3rd, 1879.

SUBSCRIPTION RATES:

IN UNITED STATES AND CANADA:

Year \$3.50; For 6 Months, \$1.75; For 3 Months, \$1.00; For 1 Month 40c.

Erämuutoshinta 40c palauttamalla. Kuoleman-Ilmoitukset \$1.50 kerta ja edustavalla \$2.00 kerta. Kihlaus-, syntymä- ja avioliitto-Ilmoitukset 50c kerta, haluantele- ja nimenmuutto-Ilmoitukset 25c kerta, naimsolmoitukset \$1.50 kerta, avioero-Ilmoitukset \$1.00 kerta. Seisovat ilmoitukset seuravain hirtteluun mukaan palauttamalla: 1 v. 20c, ½ v. 20c, 3 kk. 25c, 1 kk. 30c. Satunnaisista ilmoituksista tulee rahaa seurata mukana. Englannin-kielisiä suomenkieliksi muunnetaan vapautta.

TILAUSHINNAT YHDYSVALLOISSA JA CANADASSA: vuosikerta \$3.50; 6 kuukautta \$1.75; 3 kuukautta \$1.00; 1 kuukausi 40c. SUOMEEN JA MUUALLE ULKOMAILLE: 1 vuosikerta \$5.00; 6 kuukautta \$3.00.

Huoneisto sijaitsee 10:n ja Duane katujen kulmassa. Telefooni: konttori 365, toim. 832.

— Osastoille ja asiamiehille pyydämme toverillisesti huomauttaa, että nyt ei saa jättää yhtään tilausta uudistamatta. Kilpailun aikana kohosi tilaajamäärä usealla sadalla, mutta elleivät osastot valvoa että uudistukset tulevat aikoinaan sisälle, niin seuraa siitä, että tilaajamäärä taas laskee. Tammikuun ajalla menee ulos suuri joukko tilauksia ja ne ovat uudistettavat sekä uusia otettavia niin paljon kuin mahdollista. Toimitus.

Nyt kun vaalit ovat ohitse

Pakollisen asevelvollisuuden käyttöönoton tapahtui täällä kavalammalla ja helpommin kuin oltiin saattanut ajatella. Vain joitakin poliittikoitsijain täytyi hiukan paljastella karvaansa. Kun Wilsonilla vaadittiin selvää esitymistä pakollisen asevelvollisuuden sunteen vaalien edellä, niin hän kernaasti myösi, että laki todella oli olemassa ja että hän on pahoillaan että siihen oli sattunut sellainen sopimaton lause, mutta sillä ei nyt muka niin suurta merkitystä ole. Nyt ovat vaalit ohitse ja valtiot julistavat mahtipontisesti, että pakollinen asevelvollisuuskin on voimassa siinä määrässä, että jokainen mies kahdeksantoista ja neljäkymmenenviiden ikävuosien välillä on pakotettu astumaan armeijaan, milloin Wall-kadun rahahuhtinaat siten vaativat.

Nyt kun vaalit ovat ohitse voidaan esintyä naamiotakin, sillä työväestön käsissä ei ole tällä kertaa sellaista voimaa, joka voisi saada herrat tilille toimimaan. Ennen vaaleja sillä olisi ollut mahdollisuus jättää molemmat porvaripuolueet huomiotta, nyt ne sitävästoin ovat vallassa ja pysyvät vallassa.

Värväys ei tuottanut tuloksia, siksi pakollinen asevelvollisuus. "Sisäinen vihollinen" on kukistuttava ja pakollinen asevelvollisuuslaki tekeekin mahdolliseksi jokaisen tuttavamman työläksen, sillä sotailain alaisena se kyllä pian tukahduttaa. Saataan kylläkin selittää, että kun työväestö lakkau tekemästä asetta ja kuulauksuja, niin porvaristolla ei ole mistä se niitä käyttää, mutta sellainen selittäjä jättävät tahallaan ottamatta huomioon, että oman maan työväestön varalta on niitä olemassa miespolvien ajaksi, vaikka työväestö lakkaisi jo huomenna tuottamasta. Eikä sekään väite, että työväestö lakkau niitä tuottamasta, ole mikään muu kuin haaveellinen verho, ei missään tapauksessa edes tavallisen rottapussyyn kuulaa estävä, puhumattakaan nykyaikaisista konetykkeistä, jotka repivät palasiksi melkein vaikka miinkälaiset katusulut.

Parlamentissa ladittu asevelvollisuuslaki tullaan kumoamaan helpoimmin myöskin parlamentissa; ellei työväestö, siihen siellä kykene, ei se kykene siihen barbaadillaakaan.

Parlamentissa ladittu asevelvollisuuslaki tullaan kumoamaan helpoimmin myöskin parlamentissa; ellei työväestö, siihen siellä kykene, ei se kykene siihen barbaadillaakaan.

Nämme että etujen käsittämättömyydellään saattaa olla siinä valtava vaikutus, ja mistä johtuu etujen käsittämättömyys, ellei tietoisuudesta. Jokainen luonnollisesti toimii etujensa ja luokkatietojensa mukaan, mutta kysymys on siitä, kuka käsittää nämä edut oikein, ja tämä käsitys muodostuu vasta agitatorien kautta.

Jos sen tähden, että puolueen äänimäärä laskee, alettaisi etsiä syytä siihen puolueen olemassaolosta, niin tultaisi varmaan väärään tulokseen. Mikäli puolueessa on syytä, on se siinä, että se ei voi tehdä kyllin voimakkaasti agitatoriontyötä.

Mutta yhtä väärin olisi luulla, että republikaaninen puolue on kuolemassa nyt jo. Ei sinnepäinäkään. Tämän maan porvariston edut eivät ole niin yhtenäisiä, että siellä ei enää olisi tilaa kahdelle puolueelle. Ne ovat yhtenäisiä vain työväestöä vastaan, mutta mikäli työväestö osoittautuu omista eduistaan tietämättömäksi, saattavat kapitalistien eri ryhmät antautua taisteluun riistosaalilla keskenään, ja siitä syntyvät siellä erilaiset puolueet. Republikaaninen puolue ei ole edes keskiluokan etujen ajaja, pikemminkin on sitä demokraattipuolue, joka ehdottomasti saa tällä kertaa kiittävä vastaan taantuvan keskiluokan ja työläisliikkeen, vieläpä varsinaisen palkkatyöväestönkin läänää, jotka menivät demokraattipuolueelle, koska sen kautta luultiin säästettävän sodasta.

"KUOLEVAT PUOLUEET"

"Ohimenevästä ilmioistä," joksi sosialismia selitettiin porvarilehtien taholta tässä takavuosina, on puolueemme nyt muuttunut "kuolevaksi puolueeksi." Mitäpä muuta saattoi odottaa kuin "kuoleman" ennustamista kun äänimäärä laskee.

Porvarien taholta ei nähdä sosialistipuolueessa muuta kuin ääntenkalastuskone, kuten porvaripuolueekin työväestöön nähden ovat, ja milloin hyvänsä puolueen äänimäärä syystä tai toisesta laskee, silloin on muka kokoon liike kuolemassa. Sosialistipuolue ja republikaaninen puolue leimataan demokraattisen sanomalehdistön taholta nyt "kuoleviksi."

Mutta mistä itse asiassa on kysymys, on vain äänimäärän laskeminen; puolueet, enempää sosialistipuolue kuin republikaanipuoluekaan eivät voi kuolla, elleivät ne taoludelliset etujen ristiriidat, joille ne perustuvat tule poistetuksi ja niin ei suinkaan ole nyt käynyt. Republikaanipuolueen laita saattaa olla niin ja näin, riippuen siitä, miten työväenliike voimistuu ja pakottaa porvarit yhteen puolueeseen, mutta sosialistipuolueeseen nähden on asema kokonaan toinen.

Työväestön ja porvariston etujen ristiriidat on kirjostamassa, ja siksi ei sosialistipuolueen "kuolemista" vielä tarvitse enempää pelätä kuin odottaakaan. Se että sen äänimäärä laskee, ei todista mitään muuta kuin sitä, että amerikalainen työväestö ei vielä tunneta omia etujaan, ei tajua sitä eroa mikä työtätekevän köyhälistön ja porvariston etujen välillä on. Se antautui porvariston narrattavaksi, antautui ajamaan vaalessa harhakuvia, juoksentelemaan varjon jäljessä, saamatta kuitenkaan sitäkiän kiinni.

Jos amerikalainen työväestö ei käsitä etujensa erilaisiksi porvarien kanssa, niin se ei ollenkaan riitä todistukseksi siitä, että ne eivät sitlikin olisi Sellaisten kysymysten edessä, kuin viimeisissä vaalessa esiintyi, ei ole ollenkaan kummaa, jos ei niin heikolla luokkatietoisuudella varustettu joukko kuin amerikalainen työväestö on, voinut olla asemasta selvillä. Se on muuten oivallinen todistus sitä historian materialismin harhatulkintaa vastaan, että edut määräsivät ihmisten toiminnan ilman muuta.

Kannattakaa niitä liikkeitä, jotka ilmoittavat Toverissa.

RANSKAN SOSIALISTIT JA SAKSAN RAUHANTARJOUS

"The Sun", New Yorkissa ilmestyvä porvarillinen lehti, on Pariisista kirjeenvaihtajaltaan saanut kertomuksen haastattelusta, jossa tämä oli tunnettu ranskalaiselta sosialistilta, Longuetilta, tiedustellut Ranskan sosialistien suhtautumista Saksan tekemään rauhantarjoukseen. Tämän mukaan on Pariisissa sosialistien liitto tehnyt päätöksen, jossa ei ainoastaan puhuta kansainvälisyyden uudelleen rakentamisesta, vaan myöskin lausutaan toivomuksena, että liittoutuneitten hallituksien ei pitäisi ilman muuta hyljätä Saksan tekemää rauhantarjousta, vaan kiinnittää siihen huomiota ja sen johdosta tiedustella kansan edustajien mielipidettä.

Longuet edelleen selvästi esittää Ranskan sosialistien halua rauhaa ja selittää, että jo viimeisen viidentoista kunkauden aikana on Ranskan sosialistipuolueita sodan takia katkerasti repaloitu. Tosin on Ranskan sosialistipuolue sodan alusta alkaen ollut sitä mieltä, että maarta on puolustettava, mutta siten heinäkuun 1915 ja vieläkin paremmin sitten viimeisen kansalliskongressin, josta pidettiin joulukuussa Pariisissa v. 1915, on sodan johdosta, mikäli yksityiset kysymykset sen yhteydessä ovat astuneet etualalle, aiheuttanut puolueen keskuudessa katkeria yhteenrömyyksiä.

Kaikkia näistä vastakohtista huolimatta on kuitenkin pantava merkille, että viime päivinä ovat kaikki eri ryhmät Ranskan sosialistipuolueessa pääasiallisesti samalla tavalla suhtautuneet Saksan tekemään rauhantarjoukseen. "Me olemme", sanoo Longuet, "yksimielisiä siitä, että mikä tahansa lieneekään Saksan rauhantarjouksen todellisenä tarkoituksena, niin ei mikään olisi typerämpää ja ilkeämpää, kuin vihollisen koetteeksi meille tarjoaman rauhan harkitsematon hylkääminen."

"Gustave Hervén ja toisten hienalaisten harhaan joutuneitten mielestä, oli Saksan tekemä rauhantarjouks "loukku", mutta jos se todellakin on saksalainen loukku, niin Saksan hallitukselle ei mitenkään voida valmistaa mieluisampaa tehtävää kuin että suodaan sille tilaisuus Saksan kansalle vakauttaa, että kaikki sen tekemät ponnistukset tämän kaubean tilanteen poistamiseksi ovat olleet turhia, ja että sen on pakko vihollisten tappamattomuuden tähden jatkaa taistelua, koska nämä ovat kieltäytyneet rauhasta keskustelemasta.

"Myöskin Ranskan kansaan tullis Saksan tekemän rauhantarjouksen hylkääminen tekemään huomoin vaikutuksen, sillä tämän kansan siveellistä vastustuskyytä tultaisi sanomattomasti tuolla teolla heikentämään, sen jälkeäkin se rauhan palauttamiseksi on kaikin voimin ponnistellut ja hirvittävästi kärsinyt sodan seurauksista. Kansanjoukot, sotilaat välihuutoissa, äidit ja vaimot kotona tulisivat kaikki uskomaan, että rauha olisi mahdollinen saavuttaa, mutta että meidän hallituksemme on sen hyljännyt kunnianhimoisten imperialististen pyyteittänsä takia, joita meidän vallassa olevat luokkamme tavoittelevat, samaten kuin ne kaikissa liittolaistemme maissa tekevät nyt vallassa ollessaan. Tällaisista pyyteistä mainittakoon esimerkiksi Venäjän halu saada Konstantinopoli haltuunsa jne."

Longuet on sitä mieltä, että Ranskan hallituksen on Saksan hallitukselta tiedusteltava, mikä rauhantarjouksia käsittää. Jos sitten näyttäisi siltä, että nämä ehdot ovat epäoikeutettuja ja mahdollittomia hyväksyä, jos ne

esim. käsittäisivät osien luovuttamista Belgiasta, Ranskasta, Serbiasta jne. keskusvalloille, tai jos niissä ei olisi mitenkään koetettu sovittelua Puolan ja Elsass Lothringin kysymyksiä, niin voitaisihan sitten vielä vetäytyä neuvotteluista pois ja sen jälkeen selostaa kansalle kenessä on syy siihen, että teurastus yhä edelleenkin jatketaan.

Longuetin kanta tässä kysymyksessä näyttää asiaa nykyiseen tilanteeseen katsoen olevan sinänsä hyvin järjevä, ja jos koko Ranskan sosialistipuolue on

samaa mieltä, niin emme saata toivoa muuta, kuin että myöskin Englannissa sosialistit ja työväenmiehet asettuivat samalle kannalle.

Longuet on Ranskan edustajakamarissa ulkomaisten asioiden neuvostossa ja siksi olisi toivottavaa, että hänen onnistuisi saada toisetkin ja toisiin puolueisiin kuuluvat neuvoston jäsenet aseman ymmärtämään samalla tavalla kuin hän itse sen tekee, niin siitä saattaisi olla jotain vaikuttavampiakin seurauksia rauhankysymyksen ratkaisussa.

SIELTÄ JA TÄÄLTÄ

OSASTON LEIMOJEN AIKAKAUDESSA JÄLLEEN.

Jotakin vuosia sitten vallitsi täällä lännellä ja taisi sitä vallita muuallakin sellainen osaston leimojen aikakausi, jolloin lehteen pakotettiin arvostelujen nimessä kaikenlaiset puolueen parjauksirjoitukset, toisin sanoen lehdestä muodostettiin puolueta vastaan taisteleva ja jäsenistöä kyllästyttävä, sensijaan, että se olisi saanut olla puolueen eteen ajateltavaksi; sosialismin selostuksen sijaan alettiin sitä "arvostella" ja arvostelijat tulivat poikkeuksetta siihen tulokseen, että se ei kelpaa mihinkään elleivät he saa mielimäärin peukaloita sen ohjelmaa ja periaatteita. Vaikkakin suurin osa entisistä "arvostelijoista" on löytänyt tiensä takaisin porvarien leiriin, on jällele jäänyt vielä joitakin, jotka näkyvät taas olevan liikkeellä osaston leimaa hyväksyen käyttäen pyrkiesään samaan "arvosteluun" ja "neuvontaan", jota siinä loinkin harjoitettiin.

Lukijamme ovat tutustuneet A. Wesleyhin ja Pouttu Pohjavarraan, joiden taholta joku aika sitten selitettiin sosialismin olevan vain pikkuporvariston kapina suurkapitalistien riistoa vastaan. Kielsimme silloin sellaisen "arvostelun" ja niiden "selittelemisen" jatkamisen, mutta silloin seuraavaksi osaston leimalla varustettu, ukaasi, jossa pannaan osakkeidensa vaikalaululle ja vaaditaan palstojen aikaisemista Wesley "selityksille" siltä mitä hän tarkoitti väittäessään sosialismin olevan vain keskiluokan kapinaoppia. Portlandin osasto ei ole suvainnut tehdä järjestöjohtajiemme-anomustaan sellaisessa muodossa että sitä olisi voitu hyväksyä, siltä on "selitetty" selittämättä päästyäkkin ja niin osasto on edelleenkin ulkona järjestöstä, eikä liene eredyt selittää, että juuri niiden samojen etujen valituksesta, jotka tarvitsevat leimaa tukeensa, mutta se on valmis antamaan leimansa jo taas yksityisten pyrkimyksien tueksi.

Me julkaisimme tässä sen "selityksen", jonka Wesley antoi kannastaan, ei siksi että siltä tunnustaisimme talpuvan järjestön olemassaololle olevan osaston määrärahoihin, vaan osastokamme Wesleyn kieron menettelytavan "väitteleminen". Mies saattaa ottaa tänään aivan päinvastaisen kannan, joka lännellä oli ennen. Me emme epäile, ettekö länsipöytä jäsenistön enemmistö ole samaa mieltä kanssamme siltä, että moisen vasikkatanssin, jota Wesleyn kanssa "väitteleminen" merkitsisi, aloittaminen olisi mitä ikäkyvystävintä lukijakunnallemme. Kun jokin asia tulee väittelyn alaiseksi, edellyttää väitteileminen ennen kaikkea sitä, että väittelijöillä on varma kanta, jonka puolesta väittelevä, mutta mistään sellaisesta ei tässä ole voinut olla kysymystä Wesleyn kannan allituksen muutteluvauden takia. Siksi kieltäydymme "väittelystä", emmekä tule aikaisemman palstojen "selitteleminen". Wesley ei ole syyttänyt Toveria mistään "epäsosialistisuudesta" siksi että se ei ole ollut mahdollista, mutta silti hän vaatii väittelystä, mutta selittää jo haasteestaan, että ei siitä että hän sanoo sosialismin olevan pikkuporvariston kapinallikeen, koska hän jo peruaatua sen väitteensä, vaan siitä mitä porvarillinen sanomalehdistö sanoo sosialismita. Turhaa kieriälyä, tiedämmehan toki liian hyvin mitä porvarilehdistö meistä sanoo, se sanoo kokonaan toista kuin mitä sosialismi on keskiluokan kapinaoppi, kyllä sellainen mielipide kuuluu teikäälly "arvostelijain" kontolle, joskin sen suoranainen ilmoittaminen tällä kertaa oli vahinko teiltä ja siksi se harmittaakin.

Näyteeksi lukijollemme julkaisimme alempana uudelleen sen mitä Wesley kirjoitti sosialismita ja miten hän sen sille selittää, samoin kuin Portlandin osaston vaatimuksetkin. Portlandin osaston vaatimus: Ote Portlandin S. S. osaston pöytäkirjasta. Toverin Toimitus, Astoria, Ore. Portlandin S. S. osasto kokouk-

Wesley "selitys" ja "väittelyhaaste".

Mitä tähän sanotaan? Viime sunnuntai- "Viikon varrelta" ja siinä olevaan kirjoitelmaan "Ennen oli toisin...", oli toimitus nähty hyväksi pistää perikaneetin. Minulla ei perikaneettia vastaan ole mitään silloin, kun ne ovat aselastavia ja silloin, kun niitä ei käytetä asioiden ja ihmisten arvosteluokseen rajoittamiseen tai tappamiseen puoluejäsenen keskuudessa, ei myöskään silloin, kun perikaneettia ei ole laadittu tarkoitukseksi vaarallista tai vastenmielistä persoonaa.

Minkä käsitksen toverit ulkopuolella toimitusta saivat sanotusta perikaneetista, siltä en väitä. Minulla on siihen nähden omat mielipiteet. Olin tahtonut kuvata tuolla kyseisellä kirjoittelullaan sitä olemista tilannetta, jossa ollaan, nimittäin, että sos. puol. näyttää katoantaneen asemansa porvariston painajaisena ja muuttuneen sivistyneen porvariston yhdeksi sivistysheikoksi (porvarilehtien mukaan) ja että tuon painajais-aseman on ottanut I. W. -liitto (päättäen siltä ulmasta minkä kapitalistinen sanomalehdistö on ilmoille päästännyt).

Toverit toimituksessa ovat "nähtyneet toisen puolen". En epäile heidän motivejansa. Mutta siitä, että taaskin ovat nähneet näkäläisen dikaali-pirun haamu seinällä ja pahan Pouttu Pohjavarraan viemässä puolueta kissankaulalle, se minusta on hieman liikaa. Eikö tässä esittämässäni ilmiössä olisi asiakin, mistä kirjoittaa?

Mielestäni olisi. Minulla olisi tästä kysymyksestä vielä paljonkin sanottavaa, ja en epäile, ettekö toimituksella olisi samoin. Onhan kysymyksessä puolueen nykyinen asema verrattuna entiseen, enemminkin: puolueen saattaminen taistelukuntoiseksi. Ellei olla tyytyväisiä tuloksiin, joita on saatu ja jos nyt — kun ollaan lähössä uuteen vaalitilanteeseen — epäillään joltain olevan virossa, niin eiköhän olisi edullista kikkelleimme katsoa onko se terve ja missä paikoin rintamamme on heikoin. Eitä tietäisimme siitä siitä, tai niistä kohden vahvistaa. Epäkohdat eivät korjaudu salaamalla niitä. Arvostelua ei tapeta sensuurilla eikä perikaneetilla. Jos arvostelija hirtetään ei arvostelu siltä lakkau. Eikö suuntautut jo meille opettaneet mihin arvostelun tappaminen vie?

On niin. Ilmiö, asia, on siis olemassa. Siltä ei päästä selville perikaneetilla. Toisekseen tämä minun pienoinen, kertaviikkoinen nurkkani on liian pieni ja tarkoitukseen soveltuvaan lähtee suuria kysymyksiä, kuten tätäkin, selosteluaan. Ja kuitenkin siitä olisi niin puolelta kuin toiselta selostettava. Mutta siitä ei saisi millään ehdolla tehdä persoonaa-polemikkia eikä rakittelleavaa suuntaa-väittelyä. Pidettäisi vaan silmällä asiaa ja siinä ilmeneviä faktoja.

nyt oma" ja toimituksessa olevat toverit selittäisivät luonnollisesti oman mielipiteensä tilanteesta. Persoonat jätettäisi sivuun — ja minut puolueeseen, toistaiseksi ainakin — ja jättäisi itse asiaa sarviin. Tämä olisi lukijakunnankin edun kannalta välttämätöntä.

Toimitus voisi tämän väittelyn järkeä mikäli tlla lehdessä sellaista järjestelyä kaipaaisi. Nyt riittäisi a-luksi, että toimitus lausuisi mitä se ehdotuksestani arvelee.

Mitä tähän sanotte, toverit Toverin toimituksessa? Kuten seuraavasta otteesta. Josta alkuperäisesti on kysymys, näky, ei Wesley ollenkaan tarkoittanut puolueessa olevia epäkohtia, kuten hän selityksessään jo kieroisti taas väittäen, vaan sosialismin sinänsä oli silloin keskiluokan kapinaoppi; jokalenhan puolueen jäsen tunnustaa, että puolueessa on paljonkin epäkohtia, mutta siltä on sosialismi aivan murtumaton työtätekevän köyhälistön yhteiskunnallisen kumousoppina. Tällaisiksi Wesley sen ensikerrolla väitti:

"Sosialistit selostivat oppejaan: sosialistit osottautuivat vaan tavalliseksi kuolevaisiksi ihmisiksi, jotka omaavat ihmisten hyveet ja ihmis-ten pahet; sosialistit saivat edustajiaan virkoihin ja nämä osottivat että he eivät olekaan niin perin vaarallista henkeen ja omaisuuteen nähden; sosialistit liittyi huomattuja henkilöitä ja sosialisteista tuli sivistyneen keskiluokan kapina-oppia suurkapitaalisen riistoa vastaan; sosialistipuolueen jäsenmäärä laski 135,000—80,000:teen ja puolueen jäsenmäärä laski ja laskee mahdollisesti näissäkin vaalessa; ja puolue on mukaan liittyneen porvariston vaikutuksesta tullut vähemmän vaaralliseksi..."

"Kirkkojen saarnastuolittin ovat jo useissa tapauksissa tulleet sosialistiksi puhujalavoiksi..." Tätä kun vertaa edelliseen, niin näkee, että niiden yhdistäminen olisi vaatinut pitkän sarjan uusia "selityksiä" ja vastaselityksiä ja niitä kun emme halunneet varsinkaan maksua vastaan, niin sivuimme koko "haasteen" ja tulemme edelleenkin pysymään päätöksessämme. Peloteltu siitä, että tässä nyt olisi kysymys jostakin toimitukselle vaarallisesta hengenvahituksesta, joka tulee ja vie leipäpalkin jos vain pääsee täydessä vallossaan loistamaan, on turhaa. Mitä enemmän se kanta loistaa, jota Wesley edustaa, sen kauemmaksi se ajaa hänet pölyrimme jäsenistöstä, sitäpäärisi toimitus ei ole pyrkinyt leipäpalkkaan, kuten Wesley vaattaisaan luonnollisjalupaa piirikomitealta. Se on valmis poistumaan milloin hyvänsä tapaleimatista oiekanan asemansa puolesta, mutta se selsoo kannallaan niin Wesleyläisiä "arvostelijoita" kuin muitakin puolueen riveissä ilmeneviä sosialismin harhatulkintoja vastaan, siltä kai on riittävästi todistuksia, että sitä syytetään siitä sellena taholta, jotka asettuivat kannattamaan porvariston pyrkimyksiä revisionismin yhteydessä, että Wesleyläisten, jotka lähtelevät porvaristoa I. W. -liäisyyden kautta.

Jos sosialistipuolue Wesleyn mielestä "näyttää" kadtaneen asemansa porvariston painajaisena, niin siitä oli aivan turha väitä enää puuha, se on kuuluu niissä analyysiluonnoissa kymmeniä kertoja, sen toistaminen tässä on vain osotus siitä, että Wesley nykyisin on sama puolueita kaikin voimin repivä Wesley, joka hän oli piirimme organisaarajana ollessaankin ja josta piti paeta erottamisen pelosta.

Onhan niistä suuntaridoista opittu, on velti hyvä paljonkin, ja etupäässä juuri se, että lehtien toimituksissa pitäisi omata niin paljon omintakeista kanta, että eivät päästäisi kaikenlaisia "arvostelija" lehtein. Kysymyksessä ei ole arvostelun tappaminen, jolla Wesley ratsastelee, olemmehan esittäneet asian keskustelun alaiseksi, esitimme californialaisille toverille, joiden huomasimme olleen väärässä, mutta joiden silti emppimättä tunnustamme toimineen rehellisesti ja he antauiivat siihen ja tyytyivät tuloksiin kuin miehet, päättäneet siitä, että sieltä ei ole mitään enempää kuulunut, ja milloin kuuluu, ovat palstat heille avoinna, samoin kuin mullekin, jolleen tarkoituksena on puolueen paras. Mutta kun kysymyksessä ovat yksityisen valtaankyrkijän häikäilemättömät yritykset lukerella ensin puolueeseen ja sitte vaikuttaa sisältäpäin, niin olemme siltä mieltä että Päivälehti on niiden sopivien äänenkannattaja, siellä ei kielletä tilaa yhdeltäkään luopiolta, siellä se on Pollari, jonka hylkäisivät sekä "radikaalit" että sosialistit ja siellä se olisi Wesleyynkin paikka, kun kerran puolueessa ei ole sopivaa tilaa.

Me emme ole kieltäneet, ettekö puolueen keskuudessa olisi sellaisiakin aineksia, joita siellä ei olisi sietävä, mutta me huomaisimme, että Wesleyn tarkoitus olikin tällä "väittelyhaasteellaan" ajaa meidät